

## ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE – 20 IV 2003

## Zmartwychwstały Chrystus przyszłością człowieka

Spośród wielu cech charakteryzujących człowieka na czoło wysuwa się jego ukierunkowanie ku przyszłości. Człowiek jest bytem ku przyszłości. Znaczenie pojęcia przyszłości można rozpatrywać jako *futurum i adventus*.

Przyszłość jako *futurum* jest to stawanie się tego, co będzie; jest to pewien proces rozwojowy możliwości tkwiących od samego początku w jakiejś rzeczy lub osobie. Dzięki temu przyszłość jako *futurum* można przewidzieć i zaplanować. Jeszcze do niedawna miliony ludzi łączyła wiara w świetlaną przyszłość. Komputery, podróże kosmiczne i energię atomową uważano za triumf ludzkości. Wydawało się, że szczęśliwa przyszłość to produkt ludzkiego wysiłku. Jednak dzisiaj młodzi ludzie w bogatych miastach Europy wypisują na murach hasło: *no future*. Sen o szczęśliwej przyszłości pryska jak mydlana bańka. Pomimo różnych majstrów od naprawiania świata szczęśliwa przyszłość nie nastaje. Ci różni majstrowie od naprawiania świata przynieśli ludziom to, co w literacki sposób opisał J. Orwell w książce: *Rok 1984*. Ministerstwo pokoju zajmowało się prowadzeniem wojen, ministerstwo miłości – torturowaniem więźniów politycznych, ministerstwo prawdy – fałszowaniem teraźniejszości i przeszłości za pomocą grobu pamięci, ministerstwo obfitości – reglamentacją towarów na kartki.

Inne znaczenie treściowe posiada przyszłość jako *adventus*. Jest to przychodzenie tego, czego nie można przewidzieć, zaplanować czy suponować, gdyż nie uwzględnia tego, co już obecnie jest, opiera się na wolności tego, co przychodzi. O ile przyszłość jako *futurum* jest owocem wysiłków człowieka, o tyle przyszłość jako *adventus* przychodzi od Boga. Tajemnicę tej przyszłości objawia Chrystus. Jego zmartwychwstanie jest inauguracją przyszłości człowieka. Ukazuje ono Chrystusa jako Nowego Człowieka, w którym spełnia się tajemnica ludzkiego przeznaczenia. Chrystus jest przyszłością człowieka. Dwie rysy tej przyszłości zasługują na podkreślenie: nowość i holizm. Zmartwychwstanie Jezusa jest wydarzeniem całkowicie nowym – *totum novum*. Nie ma ono żadnej analogii w świecie. Nie jest ono cudem wskrzeszenia, jak to miało miejsce w przypadku Łazarza, młodzieńca z Nain i córki Jaira. Jezus nie powrócił do dawnego życia, lecz rozpoczął całkowicie nowy sposób bytowania, którego z niczym nie można porównać w stworzonym świecie. Zmartwychwstanie obejmuje całego człowieka – jego duszę i ciało. Będzie to zbawienie holi-styczne, bo obejmuje całego człowieka, a nie tylko jeden z jego elementów, np. tylko duszę, jak to głosi nauka o reinkarnacji w swoich różnych odmianach. Problem przyszłości rozwiązuje Chrystus. On w swoim zmartwychwstaniu objawia przyszłość człowieka. Jest to przyszłość poza grobem.

Wiara w taką przyszłość musi rzutować na życie chrześcijanina. Niekoniecznie chodzi o to, aby naśladować ludzi wielkiego ducha, którzy spali w trumnie jak w łożu małżeńskim, aby pokazać intymną zażyłość ze śmiercią, która jest tylko ostatecznym przejściem przez wielką noc. Trzeba jednak odrzucić postawę, którą św. Izaak w swoich *Sentencjach* nazwał jedynym prawdziwym grzechem (*Sentencje*, 118). Tym grzechem jest obojętność na Zmartwychwstanie Chrystusa. Odrzucenie obojętności na Zmartwychwstanie oznacza

np. przywrócenie właściwej rangi niedzieli i uczestnictwu we Mszy św. Każda niedziela jest bowiem małą Wielkanocą, która ma przypomnieć o naszej przyszłości w Zmartwychwstałym Chrystusie. Ku tej przyszłości mamy się niejako wychylić, uczestnicząc we Mszy św. W niej antycypowana jest przyszłość, którą objawia zmartwychwstały Chrystus. W tą przyszłość wpisujemy się przyjmując Komunię św. Albowiem: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym” – zapewnia Chrystus. Przyszłość Zmartwychwstałego idzie ku nam, a my ku niej poprzez Eucharystię. Trzeba więc odrzucić lekceważenie niedzieli – i Eucharystii jako centralnego wydarzenia niedzieli, bo to grzech obojętności na Zmartwychwstanie Chrystusa i na przyszłość, którą On przynosi dla nas.

*ks. Bogdan Ferdek*